

FREDMANS EPISTEL Nr. 27

Som är dess sista tankar.

Gubben är gammal, urverket dras,
Visaren visar, timman ilar.
Döden sitt timglas har ställt vid mit glas,
Kring buteljen strött sina pilar.
 Törstig jag skådar min Stjerna och Sol.
 Vandringsman hör nu min Basfiol.
 Gubben är gammal.
Movitz, din tjenare hvilar.

Klaraste sköte, ljufliga barm!
Sorgligt de blommors lif föröddes,
Som gaf min far, til min sveda och harm,
Vällust i den säng där jag föddes.
 Men båda sofva. Gutår i förtret!
 Sjung Movitz, sjung om hur ögat gret.
 Gubben är gammal.
Vid de Cypresser som ströddes.

Raglande skugga, brusiger min,
Skapad at Bacchus gå til handa;
Bläddriger tunga af bränvin och vin.
Känn där far min, känn där hans anda.
 Fröja och Bacchus gaf kring den et sken.
 Movitz lät bland mina fäders ben.
 Gubben är gammal.
Detta mit stoft få sig blanda.